

RESSÒ DE LA PARAULA

CANTS DE VIDA:

«Aquest és el dia» (Salm 117)

Els dos últims papes, Benet XVI i Francesc, ens han convidat insistentment a viure la nostra fe amb esperança i alegria. Ho han fet perquè estem temptats de seguir una religiositat més propensa al dolor i a la tristesa, que a l'entusiasme i el goig. La fe cristiana no és així. Al seu centre, certament, hi ha el que anomenem «el Misteri Pasqual», que és Mort i Resurrecció. Però el que és definitiu, l'última paraula, el sentit i l'objectiu de tot, no és la mort, sinó la resurrecció.

Podem dir que el cristianisme és resurrecció. La resurrecció està en l'essència i el cor de la nostra fe. I és, precisament el que més costa de creure.

Recordem aquells savis filòsofs d'Atenes, que escoltaven gustosos sant Pau, fins al moment en què li van girar l'esquena quan aquest els va anunciar la Resurrecció de Jesús i la nostra. No estem tan lluny d'aquells savis.

Si bé bastants salms reflecteixen el dolor i el sofriment, són molts més els que expressen una intensa alegria i entusiasme. Una alegria que sempre va unida a la lloança a Déu, ja que tots els salms són oració.

Però, fent un pas més, ens preguntem sobre el motiu últim d'aquest entusiasme. Perquè la vida mateixa ens ofereix de tant en tant algunes satisfaccions. Podem fins i tot fer d'aquests moments un motiu d'oració. Tanmateix, pregant amb els salms, trobem un secret, que només a la llum

del Misteri Pasqual queda descobert i revelat a plena llum.

El Salm 117 és un de tants salms que neixen de l'amor a Déu, agraït i entusiasta, perquè s'ha comprovat la seva obra a favor dels homes.

«Doneu gràcies al Senyor, perquè ell és bo, perquè el seu amor és etern.

Que ho digui Israel:

“L'amor del Senyor és etern.”

El poder del Senyor és extraordinari!

El poder del Senyor va aconseguir la victòria! No moriré, sinó que he de viure per explicar el que el Senyor ha fet!

La pedra que els constructors van menysprear s'ha convertit en la pedra principal.

Això ho ha fet el Senyor, i n'estem meravellats. Aquest és el dia en què el Senyor ha actuat: estiguem avui contents i feliços!»

Mirem que l'alegria que amara aquesta oració no neix solament del fet que les coses vagin bé al poble d'Israel; ni tan sols procedeix de la simple verificació del poder de Déu a favor dels homes.

El secret d'aquesta alegria rau en el fet que Déu ha tret de la prostració precisament al qui sofria, a l'humiliat, al menyspreat. Més encara, en el fet que Déu ha reivindicat, ha retornat la vida i la glòria, al rebutjat pels homes, precisament perquè era just, perquè s'havia mantingut fidel fins al final.

Sabem que Crist va ressuscitar portant amb ell també totes les víctimes de tot tipus d'injustícia. Però la font de l'alegria més intensa i completa la tenim a Pasqua, quan veiem que Déu en Crist ha ressuscitat, ha fet triomfar definitivament la mateixa justícia.

És una victòria de Déu, en la qual venç la humanitat mateixa.

La nostra alegria ja és inestroncable, perquè l'amor de Déu és etern, és a dir, no s'esgota, passi el que passi, per més que la injustícia intenti matar el just.

Amb el salmista ens situem en l'«avui», al moment històric que vivim cadascun i tota l'Església: passi el que passi, mantenint-nos fidels, és legítima la nostra alegria i la nostra felicitat.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sensibilitat evangèlica i sensibilitat eclesial

No és el mateix tenir sensibilitat evangèlica i tenir sensibilitat eclesial.

Sensibilitat evangèlica significa esperit d'acolliment, de servei, de perdó; vol dir estar disposat a ajudar a qui ho necessita, a reconèixer els propis errors, a posar pau en els conflictes, a subratllar que Déu ens estima a tots. Sensibilitat eclesial vol dir sentir-se membre de l'Església i de la pròpia comunitat cristiana, estar disposat a col·laborar en les activitats parroquials, alegrar-se dels aspectes

positius de l'Església i dels cristians i patir per les seves negativitats, reaccionar davant dels comentaris pejoratius sobre el Papa o els Bisbes.

No cal dir que l'ideal és que tots tinguem ben afinades totes dues sensibilitats, de manera que els membres de les nostres parròquies o grups eclesials sentim l'Església com a mare i tinguem l'Evangelí com a criteri de la nostra vida. Però és veritat que les persones o els grups poden tenir nivells diferents en cada una d'aquestes sensibilitats.

En principi, tot en l'Església està en funció de l'Evangelí. La comunitat cristiana està constituïda per persones que creuen en Jesucrist i volen viure segons la seva Paraula; i té la missió de promoure l'Esperit evangèlic d'amor, de perdó i de pau. De fet, però, ens podem trobar de tot. En les comunitats hi ha persones molt entregades: preveres, religiosos, catequistes, consells, grups... Són el «nucli dur» de les comunitats, amb forta sensibilitat eclesial. Doncs bé, en aquest «nucli dur» es pot trobar

tota mena de sensibilitats evangèliques, també entre el clergat. Persones que tenen responsabilitats eclesials poden fer comentaris o prendre decisions evangèlicament negatives.

Aquest és un dels sofriments de l'Església, és a dir de tots nosaltres. Una de les primeres missions eclesials és que les persones i els estaments més significatius siguin veritables testimonis de l'esperit evangèlic.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

CANTOS DE VIDA:

«Este es el día»

(Salmo 117)

Los dos últimos papas, Benedicto XVI y Francisco, nos han invitado insistentemente a vivir nuestra fe con esperanza y alegría. Lo han hecho porque estamos tentados de seguir una religiosidad más proclive al dolor y a la tristeza, que al entusiasmo y el gozo. La fe cristiana no es así. En su centro, ciertamente, está lo que llamamos «el Misterio Pascual», que es Muerte y Resurrección. Pero lo definitivo, la última palabra, el sentido y el objetivo de todo lo demás, no es la muerte, sino la resurrección.

Podemos decir que el cristianismo es resurrección. La resurrección está en la esencia y el corazón de nuestra fe. Y es, precisamente lo que más cuesta de creer. Recordamos aquellos sabios filósofos de Atenas, que escuchaban gustosos a san Pablo, hasta el momento en que le volvieron la espalda cuando éste les anunció la Resurrección de Jesús y la nuestra. No estamos tan lejos de aquellos sabios.

Si bien bastantes salmos reflejan el dolor y el sufrimiento, son muchos más los que expresan una intensa alegría y entusiasmo. Una alegría que siempre va unida a la alabanza a Dios, ya que todos los salmos son oración.

Pero, dando un paso más, nos preguntamos sobre el motivo último de este entusiasmo. Porque la vida misma nos depara de vez en cuando algunas satisfacciones. Podemos incluso hacer de esos momentos un motivo de oración. Sin embargo, orando con los salmos, hallamos un secreto, que sólo a la luz del Misterio Pascual queda descubierto y revelado a plena luz.

El Salmo 117 es uno de tantos salmos que nacen del amor a Dios, agradecido y entusiasta, porque se ha comprobado su obra a favor de los hombres.

«Dad gracias al Señor, porque él es bueno, porque su amor es eterno.
Que lo diga Israel: "El amor del Señor es eterno."
El poder del Señor es extraordinario!
¡El poder del Señor alcanzó la victoria!
¡No moriré, sino que he de vivir para contar lo que el Señor ha hecho!
La piedra que los constructores despreciaron se ha convertido en la piedra principal.
Esto lo ha hecho el Señor, y estamos maravillados.
Este es el día en que el Señor ha actuado: ¡estemos hoy contentos y felices!»

Miremos que la alegría que empapa esta oración no nace sólo del hecho de que las cosas vayan bien al pueblo de Israel; ni siquiera procede de la mera verificación del poder de Dios a favor de los hombres. El secreto de esta alegría estriba en el hecho de que Dios ha sacado de la postración precisamente al que sufría, al humillado, al desechado. Más aún, en el hecho de que Dios ha reivindicado, ha devuelto la vida y la gloria, al desechado por los hombres, precisamente porque era justo, porque se había mantenido fiel hasta el final.

Sabemos que Cristo resucitó llevando consigo también a todas las víctimas de todo tipo de injusticia. Pero la fuente de la alegría más intensa y completa la tenemos en Pascua, cuando vemos que Dios en Cristo ha resucitado, ha hecho triunfar definitivamente la misma justicia. Es una victoria de Dios, en la que vence la humanidad misma.

Nuestra alegría ya es inmarcesible, porque el amor de Dios es eterno, es decir, no se agota, pase lo que pase, por más que la injusticia intente matar al justo.

Con el salmista nos situamos en el «hoy», en el momento histórico que vivimos cada uno y toda la Iglesia: ocurra lo que ocurra, manteniéndonos fieles, es legítima nuestra alegría y nuestra felicidad.

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Admissió a ordes

El passat dilluns 14 de març, al vespre, van rebre l'Admissió als Ordes, de mans de l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, els seminaristes de Barcelona Josep Roca, Pere Alavedra, Alberto Moreno-Palancas i el de Sant Feliu de Llobregat Mario Pardo. Amb un refrigeri festiu i fratern amb els seminaristes, formadors i familiars es va concloure la celebració ben joiosa.

Concert solidari
contra la pobresa infantil

La Fundació Música Solidària ha organitzat un cicle de 24 concerts a tota Catalunya, en col·laboració amb les fundacions Antiques Caixes Catalanes i el Grup BBVA (format per BBVA i CatalunyaCaixa). Dins d'aquest projecte, el proper **dissabte 2 d'abril, a les 16.30 h** tindrà lloc a la **Basílica de Santa Maria de Montserrat** un concert a benefici de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, per la seva lluita contra la pobresa infantil. Actuarà l'Orquestra Unesco Barcelona, sota la direcció de Gonçal Comellas, que interpretarà obres de Haendel, i es podrà escoltar l'orgue de la Basílica a les mans de Mercè Sanchis.

Essent el concert al temple de Montserrat, l'entrada serà gratuïta, però els donatius es podran

fer a través de les aportacions a la «fila 0» al web de caritassantfeliu.cat, o al compte corrent del BBVA 0182-1799-29-0200018386, tant per internet com a través de les oficines de BBVA i CatalunyaCaixa, a més de mitjançant uns sobres el mateix dia del concert a la Basílica.

L'objectiu de tot el cicle de concerts és doble: d'una part, fer arribar la música clàssica arreu de Catalunya i de l'altra, la captació d'ingressos per als programes socials centrats en la pobresa infantil de les Càritas Diocesanes Catalanes. Es pretén que aquests concerts també facin arribar la música a llocs i persones on no hi arriba habitualment i que alhora siguin un altaveu obert als ciutadans, per tal d'ajudar entre tots a la tasca que està duent a terme Càritas.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Promeses als nens

A vui reflexionarem sobre un tema molt important: les promeses que fem als infants.

Parlo de les promeses més importants, decisives per a les seves expectatives davant les dificultats de la vida, per a la seva confiança en els éssers humans, per a la seva capacitat de concebre el nom de Déu com una benedicció. Són promeses que nosaltres els fem.

A vegades em pregunto si som prou seriosos amb el futur dels nens i amb el futur dels joves! Una pregunta que ens hauríem de fer més sovint és aquesta: ¿som fidels a les promeses que fem als nens, fent-los venir al nostre món? Nosaltres els fem venir al món i això és una promesa, què els prometem?

Benvinguda i cura, proximitat i atenció, confiança i esperança, són algunes de les promeses de base, que es poden resumir en una de sola: amor.

L'amor és la promesa que l'home i la dona fan a cada fill, des que és concebut en el pensament. Els nens vénen al món i esperen tenir la confirmació d'aquesta promesa: l'esperen d'una manera total, confiada, indefensa.

Déu vetlla sobre aquesta promesa, des del primer instant. Recordeu què diu Jesús? Els Àngels dels infants reflecteixen la mirada de Déu, i Déu no perd mai de vista els infants (cf. Mt 18,10). Ai d'aquells que traeixen la seva confiança, ai!

I voldria afegir una altra cosa. La seva confiança espontània en

Déu mai no ha de ser malmesa, sobretot quan això passa per raó d'una certa presumpció (més o menys inconscient) de substituir-lo a ell. La tendra i misteriosa relació de Déu amb l'ànima dels nens no hauria de ser mai violada. És una relació real, que Déu la vol i la guarda.

Un segon miracle, una segona promesa: nosaltres —pare i mare— ens lliurem a tu, per donar-te tu a tu mateix! I això és amor, que porta una espurna de l'amor de Déu! Però vosaltres, pares i mares, teniu aquesta espurna de Déu que doneu als nens, vosaltres sou instrument de l'amor de Déu, i això és bonic, bonic, bonic!

(Dimecres, 14 d'octubre de 2015.)

LA QUARESMA DE LA MISERICÒRDIA

Conferència quaresmal a la Catedral

Amb el títol «La pregària de Jesús», diumenge 13 de març a la tarda, el bisbe Agustí va realitzar un oratori a partir d'una selecció de salms i amb una sèrie d'intervencions musicals a càrrec de Joan-Francesc Cortés, organista, i la soprano Paz Juan. Els salms seleccionats van ser el 41, 42, 22 i 135 i

les peces musicals eren àries i recitatius de la *Passió segons sant Joan i segons sant Mateu*, de Bach. Després de la conferència, el bisbe va presidir l'Eucaristia de les 19 h, que coincidint amb la Jornada del Seminari, va comptar amb la participació dels sis seminaristes majors de la diòcesi.

Benedicció de la capella de la misericòrdia a la Palma de Cervelló

Allà on hi havia fins ara el confessionari tradicional, a la Parròquia de Santa Maria, s'ha reformat l'espai, donant forma a la «capella de la misericòrdia». Presideix l'espai una pintura que reproduïx del pare misericordiós feta per Rembrandt, amb la cita evangèlica d'aquella paràbola: «Alegrem-nos i fem festa, perquè ja el donàvem per mort i ha tornat viu»; a l'esquerra hi ha un nou confessionari i a la dreta, un faristol que exposa la Paraula de Déu. La inauguració d'aquesta capella es

va realitzar diumenge 13 de març, amb la presència del bisbe Agustí, que va beneir l'espai en acabar la missa de les 12 h.

Estudi d'Evangelí a Sant Andreu de la Barca

Amb motiu de l'Any Sant de la Misericòrdia, el Consell Pastoral de la Parròquia de Sant Andreu va convocar un «Estudi d'Evangelí» en acabar cada una de les misses dels diumenges 3, 4 i 5 de Quaresma. L'objectiu era aprofundir en l'Evangelí del dia per descobrir-hi la misericòrdia de Déu-Pare, manifestada en la persona de Jesucrist. A cada sessió hi ha participat una vintena de persones que han agraït molt poder fer aquesta lectura de-

tallada i suggeridora del text bíblic. A partir d'aquesta experiència alguns han demanat de fer un grup permanent de lectura de l'Evangelí.

Recés de les parròquies de Vilafranca i arxiprestat

Diumenge 13 de març es va realitzar a l'escola Sant Ramon de Vilafranca, el recés de Quaresma organitzat per les parròquies de Vilafranca i obert a totes les parròquies de l'arxiprestat. El recés el va conduir el P. Josep Roca SF, un dels

«missioners de la misericòrdia» del nostre bisbat. Al recés de Quaresma van assistir-hi entorn d'un centenar de persones i va consistir en una meditació sobre el sentit de la misericòrdia i la pregària de vespres a la capella de l'escola.

AGENDA

- **Pregària vocacional.** 31 de març, a les 19 h, a la capella de la Casa de l'Església.
- **20è Festival de Música Clàssica i Tradicional a Esplugues de Llobregat.** Aquest cicle de concerts organitzat pels Amics de la Música de Santa Magdalena i patrocinat per la Parròquia de Santa Magdalena, l'Ajuntament d'Esplugues i els Laboratoris Salvat, començarà divendres 1 d'abril, a les 21 h, al temple parroquial. Intervindran el Cor Jove de l'Orfeó Català; Elionor Martínez, soprano; Andreu Martínez Mirret, baríton; Josep Bufor, piano i orgue; Orquestra de Cambra Jove de l'Orfeó Català, amb el Sr. Esteve Nabona, com a director. L'obra més destacada del repertori serà el *Requiem* de Gabriel Fauré.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- **28. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setmana) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.
- **29. □ Dimarts** [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.
- **30. □ Dimecres** [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina;

sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

- **31. □ Dijous** [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia; sant Guiu.

Abril

- **1. □ Divendres** [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Venanci, bisbe i màrtir; beat Nuño Álvares Pe-

reira, religiós carmelità; sant Hug, bisbe.

- **2. □ Dissabte** [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. St. Francesc de Paòla (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guírtart.

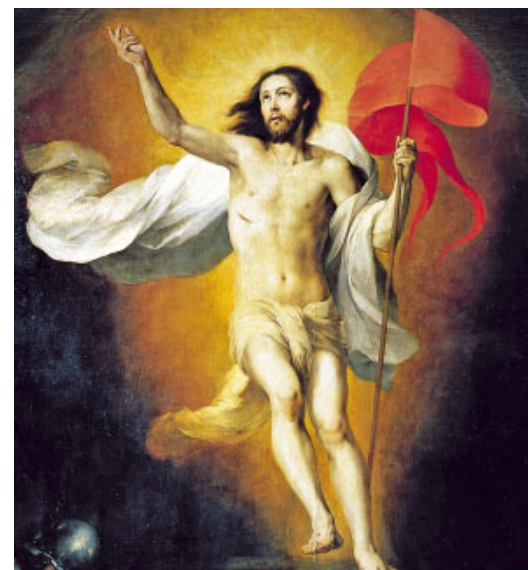
- **3. □ Diumenge vinent**, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setmana) [Fets 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Nicetas, abat.

Diümenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

COMENTARI

Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? Ha ressuscitat!

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguent-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al-leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diümenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre.

Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.»

Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea.

Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Aleluya.*

Te damos gracias, Señor, porque eres bueno, / porque tu misericordia es eterna. / Diga la casa de Israel: / Su misericordia es eterna. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es nuestro orgullo. / No moriré, continuaré viviendo / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los constructores, / es ahora la piedra angular. / Esto es obra de la mano del Señor, / es un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra.

Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en gloria.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro.

Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.»

Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Dijous Sant celebràvem els tres regals definitius del Senyor: el manament nou de l'amor; la institució de l'Eucaristia i la del sacerdoci.

Divendres Sant adoràvem la Creu salvadora on Jesús ens mostrà el seu amor fins l'extrem perquè ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus estimats.

A la Vetlla Pasqual agraïem les meravelles de la Història Salvadora: la Creació; la fe d'Abraham; el pas del Mar Roig; la promesa divina de no haver de témer per res; la garantia de la paraula de Déu que no queda infecunda; el goig de saber com hem d'agradar Déu; la promesa d'un cor nou; la crida a una vida nova com a batejats.

Avui dins nostre ressona la gran interpel·lació: «Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? No hi és aquí: ha ressuscitat.»

Amb un avís: *Recordeu com us parlava quan era a Galilea*, el lloc de l'ensenyament de Jesús.

Per trobar-se amb el Ressuscitat cal seguir l'itinerari de Galilea: és a dir, viure segons l'estil de vida predicat per Jesús a Galilea.

Déu el ressuscità al tercer dia i concedí que s'aparegués no a tot el Poble sinó als testimonis que havia escollit. No hauria estat millor que la multitud que l'havien vist morir el veiessin ara ressuscitat amb tot el seu dinamisme diví?

La fe en Crist ressuscitat no és qüestió de notícia puntual de la qual hom pot assabentar-se'n com qui escolta les notícies de la tele. Creure en Crist ressuscitat és experiència de gràcia que cal rebre i viure. Només qui té l'experiència de trobar-se personalment amb el Ressuscitat pot ser-ne testimoni gràcies a un estil de vida que dóna credibilitat personal al testimoniatge.

Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt: identificats amb el veritable home nou que és Crist, viviu amb actituds que escauen a escollits de Déu, sants i estimats (Col 3,12).

Mn. José Luis Arín